

Länsi-Helsingin seniorit ry

14.7.2020

Hei kaikille.

On hienoa herätä aamuisin, kun mitään paikkaa ei kolota eikä särje. Joskus osa noista säryistä on itse aiheutettuja. Nyt en tarkoita krapulaa tai sikarinpoltot jälkeistä aamua vaan ihan muista luonnollisista syistä aiheutunutta särkyä.

Huomasin painon nousseen koronan aikana. Sen lisäksi kahden viikon täysin liikkumattomuus ja neljän viikon passiivinen olo silmäleikkauksen takia vaikutti selvästi lihaksia heikentävästi. Jo pienempikin nikkarointi otti koville. Siitä huolimatta sain yksin tehtyä Hartolaan rantasaunalle ponttoonilaiturin tikkaineen kesäkuun alussa. Sen lisäksi olen tehnyt saunavihtoja, paikannut veljenpojan saunan peltikattoa ja leikannut taloyhtiön pensasaidat. Sopii tulla katsomaan :).

Kesällä aika on kulunut nopeasti tai sanotaanko sitä noin vain yleisesti. Aika kuluu ja viikot/vuodet vierivät nopeasti. Kauhukseeni huomasin olleen kohta jo 10 vuotta eläkkeellä. Siitä jo kuudes vuosi yhdistyksen puheenjohtajana. Syksyllä on oikea aika vaihtaa pj ja saada uutta potkua toimintaamme.

Reippaasti vain toimintaan mukaan. Mottona: Yhteistyö antaa enemmän kuin ottaa.

Nyt kesällä olisikin hyvää aikaa kirjoitella ja tehdä muistilappuja kaikenlaisista tapahtumista; mitä tapahtui jo aika päiviä sitten tai nykypäivien ihmisten hölmöyksistä ja omista kokemuksista. Ei niitä varmaan enää huomenna muista, mitä ajatuksissa juokalehti tai faktisesti hetki sitten tapahtui. On täysin väärä ajatus, ettei minulle mitään ole tapahtunut tai ei minun muistelut ole mitään erikoista. Riittää jo erilaiset sanonnat lapsuudesta ja nykypäivästä. Siis paperille tai tietokoneelle kirjoittamaan, mars!

Olen muutenkin hyvin onnellinen, kun saan olla erilaisia hommia tekemässä, mm lankomiehen kanssa merirysällä kalassa. Samalla olin Eläkeliiton senioreiden kanssa rantapuodissa höpöttämässä päivän politiikkaa. Kylällä ei ole ollut koronaa kellään. Olin siis taas viikon Haukiputaan Kiviniemen merenlahdella nuijimassa lohia tainnoksiin. On se vaan outo tunne, kun näkee kymppikiloisen lohien pärskivän ja sen hopeisen kyljen vilahtavan rysäverkon sisällä ja saa sen lohien sitten nostettua veneeseen.

Parhaimmalta kuitenkin tuntuu lohien maku tuoreena paistettuna tai savustettuna lautasella. En kyllä mitenkään myöskään moiti graavisuolattuna rukiisen jälkiuunileivän kanssa. Maukkaat ovat myös paistetut selkäruodon pätkät. Niistä kun imeskelee lihat pois niin nam.

On myös eriskummallista, mihin ovat seniorit kadonneet? Luurailevatko he mökeillään vai vieläkö valtiovallan käskyt, ei kun suositukset pysyä kotona vaikuttavat. Olen siis rehellisesti tavannut vain muutaman seniorimme. Tietysti turvaetäisyydet huomioiden. No sitä useamman kanssa olen yrittänyt soitella. Odottelen syksyä ja toivon, ettei uutta korona-aaltoa tule tai muita pandemioita.

Joka tapauksessa, nautitaan kesästä ja kaikista luonnon antimista, on ne hyttysiä tai jopa mäkäräisiä. Pysytään liikkeellä.

Heinäkuun terveisin seniori Olli